

РЕШЕНИЕ

№ 7900

гр. София, 14.12.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав,
в публично заседание на 28.11.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **8464** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 268, ал. 1 от ДОПК.

Образувано е по жалба на [фирма], [населено място], [улица], срещу Решение № ПИ-158 / 24. 07. 2013 г. на директора на ТД на НАП С., с което е оставена без уважение жалбата срещу действията на публичен изпълнител при дирекцията, обективирани в разпореждане изх. № 2252/2010/000034 от 06. 02. 2013 г.

В жалбата се излагат съображения, че издадения акт е незаконосъобразен поради нарушение на материалния закон и съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Представя писмени бележки. Претендира разноските по делото.

Ответникът - директора на ТД на НАП С., чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СГП изразява становище за неоснователност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

В ТД на НАП С. е образувано изпълнително дело № 2252 / 2010 г. срещу [фирма] за събиране на публични вземания установени с РА № [ЕГН] / 10. 08. 2008 г. и изпълнителен лист от 18. 01. 2012 г. на СГС по т. д. № 489 / 05 г., включващи ДДС в размер на 9 193 322,73 лв. и ДТ по изп. лист в размер на 431 227,41 лв.

С Разпореждане № 2252/2010/000034 от 06. 02. 2013 г. на публичен изпълнител при ТД на НАП С., е допуснато разпределение на постъпилите от извършените действия

по принудително изпълнение суми в размер на 1 731 446,88 лв.

Срещу действията на публичния изпълнител за разпределение, е подадена жалба вх. № 53-04-2344 от 04. 03. 2013 г. от [фирма].

С Решение № ПИ-158 / 24. 07. 2013 г. на директора на ТД на НАП С., е оставена без уважение жалбата срещу действията на публичния изпълнител.

С жалба вх. № 53-04-234 от 12. 08. 2013 г., е оспорено решението на директора на ТД на НАП С. пред съда.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

По делото няма доказателства за датата на връчване на оспореното решение, тъй като същото е връчено на адв. С. Б., която няма пълномощно да представлява дружеството и освен това същата не е съдебен адресат, тъй като е отбелязано, че е от съседен офис, поради което следва да се приеме, че се обжалва в срок, подлежащ на обжалване административен акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването, поради което жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Оспореното решение, е издадено от компетентния орган по чл. 266, ал. 1 от ДОПК – директора на ТД на НАП С..

По делото няма спор, че към настоящия момент РА № [ЕГН] / 10. 08. 2008 г. не е влязъл в сила, тъй като е оспорен и с решение № 3683 / 30. 05. 2013 г. по адм. д. № 4023 / 2012 г. по описа на АССГ, същия е отменен. Също така няма спор, че по подадена от директора на Дирекция „ОДОП” касационна жалба е образувано адм. д. № 10447 / 2013 г. по описа на ВАС.

Независимо, че издадения РА не е влязъл в сила и дори е отменен, макар и с невлязло в сила съдебно решение, това не означава, че не съществува изпълнително основание. Съгласно чл. 209, ал. 2, т. 1 от ДОПК, принудително изпълнение се предприема въз основа на ревизионен акт, независимо дали е обжалван.

Доколкото издадения РА № [ЕГН] / 10. 08. 2008 г. все още не е отменен с влязло в сила решение, този акт представлява годно изпълнително основание.

В същото време, извършеното от публичния изпълнител разпределение на постъпили суми, е в съответствие с разпоредбата на чл. 219, ал. 1, т. 1 от ДОПК, поради което съдът намира тези действия за законосъобразни.

От друга страна, няма данни да е налице пълно погасяване на публичните задължения на длъжника, за да са налице хипотезата на чл. 240, ал. 2 или 255 от ДОПК и останалата разлика да подлежи на връщане на длъжника.

Съдът намира за неоснователни изложените в представените писмени бележки доводи, че извършеното разпределение на сумите, ще причини непоправими вреди на дружеството, тъй като на основание чл. 128, ал. 1 от ДОПК дружеството има възможност, при влизане в сила на решението за отмяна на издадения РА, да иска възстановяване на недължимо събраните суми за данъци заедно със законната лихва.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД приема, че обжалвания акт е издаден от компетентен орган и в съответната форма, като са спазени процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му и не страда от пороци обуславящи неговата отмяна.

При този изход на спора, на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК, ще следва жалбоподателя да заплати на ответника юрисконсултско възнаграждение, определено съобразно чл. 8, във връзка с чл. 7, ал. 1, т. 4 от Наредба № 1 / 09. 07. 2004 г. за

минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА на [фирма], [населено място], срещу Решение № ПИ-158 / 24. 07. 2013 г. на директора на ТД на НАП С., с което е оставена без уважение жалбата срещу действията на публичен изпълнител при дирекцията, обективирани в разпореждане изх. № 2252/2010/000034 от 06. 02. 2013 г.

ОСЪЖДА [фирма], [населено място], ул. „А.” № 36, ЕИК[ЕИК], да заплати на ТД на НАП С., юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 (сто и петдесет) лева.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: